

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum expositionis Symboli deprauati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Confessio fidei Charisi
presbyteri.

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, creatorem omnium, visibilium & inuisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium eius vngeneratum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; consubstantialem patri. Qui propter nos, & nostram salutem descendit de celis, & incarnatus est, & ex sancta Virgine natus, & homo factus est: crucifixus pro nobis, mortuus est; surrexit tertia die, ascendit in celos, & iterum venturus est iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum veritatis, paracletum, Patri & Filio consubstantialem: & in sanctam catholicae ecclesiam: in mortuorum resurrectionem: in vitam aeternam.

Ego Charisius libellos, sicut prænotatum est, obtuli, meaque manu subscripsi.

Exemplum expositionis Sym-
boli deprauati.

QVI vel nunc primum in ecclesiasticorum dogmatum disciplina accurate instituuntur, vel ab haeretico quopiam errore ad veritatem transire volunt, eos doceri, & confiteri oportet, in vnum nos Deum, Patrem sempiternum credere: qui neque posterius coepit esse; sed iam inde ab initio sempiternus Deus extitit: neque posterius euasit pater, quoniam semper & Deus & Pater fuit. Credimus etiam in vnum Dei Filium vngeneratum, ex patris substantia existentem, qui est

Ομολογία πίστεως Χαρισίου
πρεσβυτέρου.

ANNO
CHRISTI
431.

Γιςθω εἰς ἑνα θεὸν, πατέρα πα-
τηράπερ, καὶ τὸν ἀπαύτων, ὁρατῶν
τὴν ἀσφεπτὸν ποιητὴν· καὶ εἰς ἑνα κυ-
ρεὸν Ιησοῦν Χριστὸν, Θεὸν αὐτὸν, τὸ
μονογενῆ, θεὸν ἐκ θεοῦ, Φαῖς ἐκ Φω-
τὸς, θεὸν δληθινὸν ἐκ θεοῦ δληθινόν,
όμοιότον ποτετεῖ, Θεὸν οὐ μηδὲ τὸ
ἡμετέρῳ σωτηρίᾳ κατελθόντα ἐκ
τούραντον, σαρκωθέντα, γνωνθέντα
ἐκ τούτων παρθένον, οὐανθρώποντον
τον, σαρκωθέντα υπὲρ ήμέρην, θυτοντον
τον, αἵστεται τῇ τελτινήμεροι, αἱελ-
θόντα εἰς τὸν θρανοῦ, καὶ πάλιν ἐρχό-
μενον κρίναται ζωντας καὶ νεκροῖς· καὶ εἰς
τὸ πνεῦμα τῆς δληθινας, τὸ φραγ-
μόν, ομοιότον πατετεῖ καὶ ψήσῃ· καὶ εἰς α-
γίαν καθολικὸν ἐκκλησίαν εἰς αἰδ-
εστον νεκρῶν· εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εγὼ Χαρίσιος δίδωκα τὸν λι-
βέλλοις, ως πρεγόρεατον, τὸν
γέραφας χειρέμην.

Ιστον τῆς ἡμέρας τὸ φραγματί-
τος συμβόλου.

TO Y S ή νιῶ πρεστῶν πυθμό-
μοὺς θέμις ἐκκλησιαστῶν δο-
γμάτων πελὴ ἀκείθειν, η̄ ἐκ θεοῦ
αἱρέσιν πλάνην μετίστασιν βου-
λορμόὺς ἔπει πελὴ δλίθιαν, διδά-
σκεσται * ὁ φείλει, καὶ ὁμολογεῖν ὅπερεν
πυθμόρμοὺς εἰς ἑνα θεὸν, πατέρα αἴ-
διν, οὐθὲν υπερον δρεξαμένον τὸ
ἔναν, δλ̄ αἴσθετον ὅντα αἴδην θεὸν,
οὔτε μιλεῖ υπερον γεγονότα πατέρα,
ἐπεδιηπτάει θεός πελὴ καὶ πατέρ. π-
τυθμόρμοὺς ἐτούτους εἰς ἑνα θεὸν μόνον
μονογενῆ, ἐκ τῆς οὐσίας ὅντα τὸ πατέρας, οὐ-

πως

ANNO των ψόν, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας ὄντα,
CHRISTI οὗτοῦ δὲ τοῦ πεθερού ψόν, καὶ εἰς τὸ
παῖδας δὲ τὸ ἀγέλον, εἰς τῆς θεοῦ παῖδας
χάραν οὐσίας, οὐχ ψόν, θεὸν δὲ ὄντα
τῇ οὐσίᾳ, αἱς ἀκείνης ὣν τῆς οὐσίας, οὐ
πρὸ διτίου ὁ θεὸς καὶ πατήρ, οὐκ οὐσία
καὶ οὐσία διτίου. * ἡμεῖς γάρ, Φιοί,
οὐ τὸ παῖδας ἐλαζόριμον τὸν πατέρον,
διλλὰ τὸ παῖδας τὸν θεόν· τῆς μὴν
κλίσεως * ἀποχείσας ἀπάντης, θεῷ
σωμάτιος, οὐκ οὐσία καὶ οὐσία διτίου
ιδίᾳ λόγῳ παρὰ πᾶσαν τὸν κύ-
τον τῶν οὐκαὶ οὐσίαν, ἀλλ' αἵπα ση-
μεῖον μιουρίας ἐν θεῷ * νομίζομεν ἔτι,
* τοιότητος καὶ οὐτὸν * νομίζομεν, οὐτε δια-
ψόδης τὸν ὑπαρξιν εἰλιφός. ὅμολο-
γοδιμοῦ τὸ πατέρα τέλεον τοφεούπω,
καὶ ψόν ὁμοίως, καὶ παῖδας δὲ ἀγέλο-
ντος τοῦ πατέρος τὸ λόγον τῆς
διαβετας ἡμῖν, τὸ πατέρα, καὶ ψόν,
ὅμοίως καὶ παῖδας ἀγέλον, μηδὲν
τυνας διαφόροις οὐσίας νομίζειν, ἀλ-
λα μίαν τὴν πατότην τῆς θεότητος
κωνεζορδύλων. Καὶ δὲ καὶ τὸ τῆς
οἰκονομίας, λιγὸν δὲ ημετέρης σω-
τείας εἰς τὴν καὶ τὸ διασπόλιν Χελ-
εστὸν οἰκονομίαν ὁ διασπόλις Κετέλε-
στε θεός, εἰδέναι, ὃν ὁ διασπόλις θεός
λόγος αἱ θεοποιοὶ εἴληφε τέλεον, εἰς
αἱθριατος ὄντα Αἰεράμ, καὶ Δα-
νιδ, καὶ τὸ διαγόρων τὸν θεών γε α-
φῶν, τὸ ποτέ τὸν Φύσιν, ὃντες ποσού-
σκενοι, ὃν πρὸ ἐμ αἱθριατος λιγὸν, αἱ-
θεοποιοὶ τέλεον τὸν Φύσιν, εἰς ψυχῆς
τε νοερῆς καὶ σπερκὸς σωματῶν ταῖς αἱ-
θεοποιοῖς ὃν αἱ θεοποιοὶ ὄνται καθ' ι-
ματὶ τὸν Φύσιν, παθηματος ἀγίας δια-
πλασθέντε, * ψυχόριμον * τὸν γυ-
ναικόν, καὶ ψυχόριμον τὸν νόμον, ἵνα
Concil. Tom. 5.

vere Filius, & eiusdem substantiae
cum eo, cuius est, & esse creditur
Filius. Et in Spiritum sanctum;
qui cum sit ex Dei substantia, Fi-
lius non est, sed substantialiter
Deus; utpote eius substantia existens,
cuius est Deus & Pater, ex
quo quidem est secundum sub-
stantiam. *Nos enim, inquit, non*
1. Cor. 2. v. 12.
spiritum mundi accepimus, sed spiri-
tum qui ex Deo est: separans illum
ab uniuersa creatura, Deoq; con-
iungens, ex quo secundum substâ-
tiā est peculiari ratione præ uniuersa
creatura, quam non essentia-
liter, sed causalitate creationis ex
Deo censemus esse. Sed nec Fi-
lium illum putamus, neque per Fi-
lium suam subsistentiam haben-
tem. Confitemur autem patrem
personaliter perfectum, pari modo
Filium, & Spiritum sanctum
similiter. Pietatis autem doctrinam
integre retinemus, Patrem,
& Filium, similiter & Spiritum
sanctum, non tres aliquas diuersas
existimantes substantias, sed v-
nam idemtitate deitatis agnoscen-
dam. Quin de dispensatione quo-
que, quam salutis nostræ causa in
Christi Domini incarnatione Do-
minus Deus perfecit, nosse oportet,
Dominum Deum Verbum
hominem secundum naturam
perfectum, ex humana carne & a-
nima rationali consistentem, ex
Abrahæ & Dauid semine assum-
Matt. 1. Rom. 1.
psisse, vt diuinæ scripturæ testan-
tur, hoc ipsum secundum natu-
ram existens, quod erant illi,
quorum semine fuit. Quem se-
cundum nostram naturam, no-
bilique similem hominem exi-
stentem, Spiritus sancti virtute in
vtero Virginis formatum, factum
ex muliere, factum sub lege, vt
nos omnes filiorum adoptionem
Galat. 4.

Oooo

iam olim prædestinatam receptu-
ros , a seruitutis lege redimeret,
inexplicabili quodam modo sibi
coniunxit ; ac ipsum quidem hu-
mano more morti obiecit , ex
mortuis autem excitauit,& in cæ-
lum assumpsit , & ad dexteram
Ephes. 1. v. 21 Dei collocauit. Cum ergo super
omnem principatum , & potesta-
tem , & dominationem , & virtu-
tem , & omne nomen , quod no-
minatur non solum in hoc sæcu-
lo, verum etiam in futuro, sit con-
stitutus; ab vniuersa quoque crea-
tura adoratur , tamquam insepa-
rabilem habens cum diuina na-
tura coniunctionem , cum respe-
ctu & ratione Dei omnis creatu-
ra adorationem ei tribuat. Neque
duos Filios , aut duos Dominos
* dicimus : quandoquidem vnu-
tantum est per essentiam Filius,
nempe Deus Verbum , Filius pa-
tris vnigenitus , cui coniunctus
hic , & deitatis comparticeps , con-
fors etiam est appellationis & ho-
noris filii. Ac essentialiter quidem
Dominus est Deus Verbum , cui
hic copulatus particeps est hono-
ris : ideoque nec duos filios , nec
duos Dominos dicimus : quia
cum manifeste sit per essentiam
Dominus & Filius , is qui propter
salutem nostram assumptus est ,
ipsi inseparabiliter coniunctus ,
Domini filiique nomine & hono-
re cohonestatur , non ad eum mo-
dum , quo vnuquisque nostrum
per se filius existit ; vnde sane et-
iam , iuxta beatum Paulum , mul-
ti filii dicimur ; sed solus exi-
mium hoc habens propter socie-
tatem coniunctionemque cum
Deo Verbo . ac filiationis & domi-
nationis particeps , omnem qui-
dem dualitatis filiorum atque do-
minorum cogitationem excludit :

*Galat. 3. v.
26. & alibi.*

ANNO θρέψδε ήμην εἰ τῷ αὐτῷ θεού
CHRISTI λόγον σωαφέια πάσου ἔχειν αὐτὸν
431. τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἐννοίαν, καὶ τὴν θεω-
εῖαν, ὑπὲρ ἣν δὴ καὶ τὴν αὐτοκακή-
τιν, * καὶ αὐταφοράνθεοδ, αὕτη πά-
σις δέχεται τῆς κατίσεως.

Εγα ποίων Θ* κύειόν φαμέ,
καὶ κύειον Ιησοῦν Χειρόν, δὲ οὐ τὰ
πάντα ἐδύνετο· ταχειτούπως μὴ Θ*
θεὸν λέγον νοοῦντες, Θ* κατ' οὐσίαν
ψὸν θεοῦ κύειον, σωματιοοῦντες δὲ
τὸ ληφθὲν, Ιησοῦν τὸν Ναζαρέτον,
δὲν ἐχεισαν ὁ θεὸς πνεύματι καὶ δικά-
μει, ὡς εὐ τῇ ταχεῖ Θ* θεὸν λόγον
σωματεία ψόπτος τη μετέχοντε καὶ
κυρεόπτος· ὃς καὶ διάτερος Αδάμ
καὶ Θ* μακάρειον καλεῖται Γαύ-
λον, ὡς τῆς αὐτῆς μηδικούς οὐ παρ-
χων τῷ Αδάμ· αἰαδεῖξας δὲ ήμην
τὴν μέλλουσαν κατέστασιν· καὶ το-
σατίν εἶχον ταχεῖς ἐκεῖνον τὴν αὐτο-
φορὴν, συντριβὴν δὲ γνώστον τὸν θόρ-
ροντα χρηγεωπός ἐπὶ τῆς μελλού-
σος κατεσάσσεσσαντα ταχεῖς Θ* τη
τριόντων λυπηρῶν δειλωνότα τὴν
δέχειν. Θ* ὄμοιον δὲ Σύπον καὶ διά-
τερος· Αδάμιν καλεῖται, ὡς τὴν διά-
τερην κατέστασιν εἰκόνας· ἐπειδή
περ τῆς μηδικούς ταχεῖτρας δέχεται γέγονον
ὁ Αδάμ, τῆς θυτῆς, καὶ παθητῆς,
καὶ πολλῶν γεμέσσοντος οὐδικηροῦν, τὸ
ἄλλο καὶ τὴν ταχεῖς αὐτὸν εἰλίφα-
μενούς οὐσίων τὸ διάτερον δὲ αἰαδεῖ-
ξεν ὁ δειπνότης Χειρός, ὃς δὲ οὐρα-
νῶν ἐπὶ τὴν μέλλοντος φυλαῖς, ἀπα-
τᾶς ημᾶς εἰς τὴν πονηρίαν· αἴξων
τὴν οἰκείαν· ὃ γὰρ ταχεῖτος, Φιον, αἴ-
σθετος εἰς γῆς γεικός, ὃ διάτερος δι-
δεσσόπος ὁ κύρεος οὐκέτενος· Ταύταιν,
ἐκεῖθεν αἴαφαίνεται μέλλων ἐπὶ

per illam vero cum Deo Verbo
coniunctionem efficit, ut nos
omnem fidem, omnemque co-
gitationem & contemplationem
de illo habeamus: quare et-
iam adorationem, ob eam quæ in
Deum refertur habitudinem, ab
vniuersa creatura suscipit.

Vnum igitur Filium & Dominum Iesum Christum, per quem facta sunt omnia, esse dicimus; primo quidem ac praeципue Deum Verbum, qui secundum essentiam Dei Filius & Dominus est, mente concipientes; simul vero etiam quod assumptum est, hoc est, Iesum a Nazareth, animo complectentes, quem Deus spiritu & ^{Act. 10.} virtute inunxit, tamquam in coniunctione cum Deo Verbo filiationis & dominationis participantem. Qui etiam iuxta beati Pauli ^{v. 38.} ^{1. Cor. 15.} doctrinam, secundus Adam appellatur, utpote eiusdem quidem existens cum Adam naturae, demonstrans autem nobis statum futurum. Tantum autem inter hunc & illum discrimen intercedit, quantum inter eum qui futurae vitae ineffabilia bona subministrat; & alterum, qui praesentium calamitatum initium causamque dederit. Appellatus est itidem secundus Adam, tamquam is, qui secundum statum nobis ostendebit: siquidem status prioris mortalis, & passioni obnoxii, multisque miseriis referti, Adam auctor extitit, in quo etiam similitudinem ipsius hausimus: secundum vero statum Christus Dominus demonstrauit; qui olim, cum de celo apparuerit, omnes nos in suum adducet consortium. *Primus enim homo*, inquit, *de terra terrenus, secundus homo Dominus de celo*, hoc est, inde apparitus, ^{Ibid. v. 47.}

660 CÆLESTINVS P.I. CONCILIVM THEODOSIVS² IMP. VALENTIN. S

Ibid. 48.
nem perducat. Vnde addit: *Qua*
lis terrenus, tales & terreni: &
qualis cœlestis, tales & cœlestes. &c:
Sicut portauimus imaginem terre-
ni, portemus etiam imaginem cœle-
stis. Itaque in hoc ipso qui appar-
ret, & ab omnibus qui iudicandi
sunt palam cernetur, diuina na-
tura occulte latitans iudicium ex-
ercebit. *Nam tempora quidem*
ignorantie noſtre despiciens Deus,
nunc annuntiat hominibus, ut om-
nes ubique pœnitentiam agant; eo
quod statuit diem, in quo iudicatu-
rus est orbem in iuſtitia, in viro, in
quo statuit, fidem præbens omnibus,
fuscitans eum a mortuis. Hæc est
ecclesiasticorum dogmatum do-
ctrina: & omnis qui diuersa ab
his sentit, anathema fit. Omnis
qui non accipit salutarem pœni-
tentiam, anathema fit. Omnis
qui sacram paschatis diem non ce-
lebrat iuxta ritum sanctæ catho-
licæ ecclesiæ, anathema fit.

*Subscriptio eorum qui decepti
fuerant.*

*Budius
Iunici

* R V D I V S Iconici Philadelphius Quartodecimanus, cognoscens veram orthodoxam-que fidem, & rogans Theophanē sanctissimum episcopum, sanctissimæ catholicæque ecclesiæ me adiunxi ; omnemque hæresim, & præcipue Quartodecimano-rum, in qua ante errabam, anathematizo ; ac præscriptæ ortho-doxxæ fidei expositioni assentior. Anathematizo etiam illos , qui sanctum paschatis diem aliter ce-lebrant quam sancta catholica & apostolica ecclesia : adiurans Χου μίσεως αναθεματίζων κοι τὸν πάγκα καθὼς ή ἀγία καθολικὴ δοτι

τῷ παντας εἰς μίμησιν ἄγειν ἔσαις.
Οὗτον ἐπάγεις οἷος ὁ χριστός, Τιοῦτο καὶ
οἱ χριστοί, Εἰ οἷος ὁ ἐπουρανίος, Τιοῦτο
καὶ ④ ἐπουρανίοις καὶ, καθὼς ἐφο-
ρέσαιμεν τινὲς εἰκόνα τὸ χριστόν, Φορέ-
σαιμενοὺς τὴν εἰκόνα τὸ ἐπουρανίον. Καὶ
Τύπῳ δὴ Φαγούριμός ἡ τούτη τὸ πα-
πῶν ὀρφαρίμω τῷ περίενδη μελλόν-
των, οὐ ἀφανεῖ τυχαίνουσα ποιησεπε
τιλλείσιν ἡ θεία Φύσις· Καὶ γέρ-
νοις τῆς ἀγνοίας ἡμῖν ὑπερειδὼν ὁ
θεός, τανῦν πραγμένοις ποιεῖσθαι
πᾶσι παντελοῦ μετανοεῖν· κα-
θόπι ἐσποντικήμεραν, οὐδὲ μέλλει κρί-
νειν τινὲς οἰκουμενίκους σύ δικαιοστοι,
καὶ διδρί, καὶ ἀερίστε, πίστιν πραγμάτων,
δικαιοστις αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. αὕτη τῷ
ἐπικληνοτατικῶν δογμάτων η διδα-
σκαλία, Εἰ παῖς ὁ ἐναπίτια Τύποις φρο-
νῶν αὐτάδεμα ἔσω. παῖς ὁ μὴ δέχομε-
νος τινὲς σωτήρεον μετάνοιαν, αὐτά-
δεμας ἔσω. παῖς ὁ μὴ ποιῶν τινὲς ἀγίαν
ἡμέραν τὴν πάρεται καὶ ⑩ τῆς ἀγίας
καὶ παθολικῆς ἐπικληνοτικῆς δεορίου,
διαδέμεται ἔσω.

Την ιπατημένων.

* ΡΟΥΔΙΟΣ Ικονικός Φίλαθ<sup>* Βασίλις
Ιωάννης</sup>
δελφεῖς, τεαταρεσκαρδεκαπ-
τις, Θητοὺς τὸν ἀλιτῆ τὸν τῆς ὁρ-
θοδοξίας, καὶ παρακαλέσας Θ^Θ ἀ-
γιώτατον Θητοκοπον * Θεοφαίλω,^{* Θεοφαίλη}
αεροπλάνον τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ καυδολ-
κῇ ἐμκλησίᾳ· καὶ αὐτοματῶ πᾶ-
σιν αἵρεσιν ἔχαιρέτως δὲ τῷ τε σ-
περεσκαρδεκαπτῷ, εἰς λινὸν τὸ αερ-
περον ἐπλινώμεν· Εἰ σωπίζεμα τῇ
αερογεραμμένῃ ἐκθέσῃ τῆς ὁρθοδο-
κίης ποιοιωτας τῷ ἀγίῳ ἡμέραν τῷ
ορολογίᾳ ἐμκλησίᾳ ποιεῖ· * ἐπομνύμφος <sup>* Σεμείος
Ἄριστος</sup>